

Plattelandsbewoner weten het zelf

PlattelandsParlement is een mooie alliteratie, dat geldt niet voor dorpsbelangen organisatie.
Toch zijn het veel gehoorde kreten, bij elke discussie waar ik bij heb gezeten.
Het voor deze dichter eerst nog verdwalen, op zoek naar de betreffende zalen.
Ik zocht ook in de lezingen; een groter verband vond ik in vergrijzing en het grote groene misverstand.
En tot mijn geluk is er ook gedacht aan romantici, gelegenheid tot speeddaten met politici.

In het lagerhuis debat, waar ik als dichterlijke leek bij zat.
Was ik meteen in een discussie beland, wel of geen jeugdketen op het platteland.
Ik als dichter, zou het wel weten. Ik zou zeggen laat de jeugd lekker keten!
En misschien wat oogstfeesten en appelpluk dagen, om de jeugdige bevolking te behagen.
Ja, dat kwam uit een discussie later en om te rijmen even wat spraakwater.
Op de vraag of vroeger dan beter was, was er een vrouw die ons de les las.
De jeugd van nu neemt wel verantwoordelijkheid, want je had geen BOB in vroegere tijd.
En iemand van de gemeente, om dit te besluiten, vond vroeger beter dat de kroegen eerder sluiten.

Nouja, bij elke discussie waar je bij zit, hoor je iemand zeggen, het is niet zwart wit.
Dan moet je als dichter eigenlijk wel schrijven: Ja, laat het platteland maar groen blijven.
Zwart-wit denken werkt vergrijzing in de hand, en zorgt straks in het groen voor een groot misverstand.
Vandaag al dit gepraat en woord-getover, terwijl men met behulp van stift en flipover,
moties maakt en stellingen in elkaar wil schuiven met waar mogelijk een kans op wat kruis bestuiven.
Want wil het PlattelandsParlement participeren, moet het ook fraai en flexibel formuleren.

Ja, de alliteraties zijn niet van de lucht, en nemen in dit gedicht een hoge vlucht.
Daarom wil ik hier mijn motie aanbieden, laten wij de moteis in alliteratievorm gieten.
Geef geld voor groen, ruste en ruimte reserveren, drank voor dorpshuizen en voor vroedvrouwen veel vrij genereren.
En tussen door nog een muzikaal gebaar: de plattelandstoets raakt een gevoelige snaar.

Tussen alle regelgeving en beleidvoering hoor ik het geluid van dromen,
volgens mij wil het platteland vooral serieus worden genomen.
Volgens mij zijn jullie het zat om gezien te worden als achtertuin van de stad.
Of speeltuin voor Europese regelgeving, of "speelbal" past beter in mijn beleving.

Ik zou willen zeggen: daar in het groen weten ze zelf wel hoe ze het willen doen!

Sneldichter Jacob Passander